

DE SPOORWEGARTSENKWESTIE.

De goede lezer zal wel begrepen hebben, dat een aanhalingsteeken in mijn stukje verkeerd was gezet. Dr. OFFERHAUS zei woordelijk : „de leden mogen stemmen wie zij als arts willen hebben, dat is *onze* vrije artsenkeus”; waarop ik antwoord : „daar heeft de minderheid toch maar niets aan”. De logica was dus zoek door een zetfoutje. Nieuws heb ik niet gezegd, dat weet ik, dat valt ook niet meer te zeggen, maar spoedig hopen wij in het *Tijdschrift* een oproep te plaatsen om een actie in dezen te gaan voeren. Wij vinden het onduelbaar, dat de Maatschappij tolereert een groep artsen, die zich niet storen aan het heiligste Maatschappijbeginsel : de vrije artsenkeuze.

Dr. OFFERHAUS bedankt voor de eer om als een soort bende-hoofd gedetermineerd te worden ; ik heb het gansch niet als beleediging bedoeld ; een klein grapje mag er ook wel eens door, hij neme mijn excuus aan. Wel vind ik het bedroevend, dat onze vooraanstaande mannen, afgevaardigden naar de algemeene vergadering zooals dr. OFFERHAUS is, zoo weinig voelen voor het onrecht en het meten met twee maten, dat *voor en door* de spoorwegartsen wordt gedaan. Daarom rakelen wij de kwestie weer op en dat blijven wij, — anderen en ik — doen, totdat recht is geschied, en deze schandvlek in ons gemeenschapsleven is uitgewischt.

Utrecht, 12 Juni 1921.

G. F. GEZELLE MEERBURG.

Het debat over dit onderwerp is thans gesloten.

Redactie.

BRIEFWISSELING.

HONDSOLHEID IN NEDERLAND.

Naar aanleiding van het artikel onder bovenstaanden titel van dr. HULSHOFF POL in ons nummer van 30 April ll., bldz. 2453, heeft onze redactie een uitvoerig stuk ontvangen van den heer W. TEN HOOPEN, districts-veearts voor Groningen en Drenthe, dat echter te veel ruimte zou vergen, zoodat van plaatsing is afgezien, nadat met den zender is gebriefwisseld over het opnemen van een kort uittreksel, waartegen deze bezwaar had.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz..

Geneesheeren in de kolonie Curaçao.

Den 25sten Mei heeft de heer VAN KOL, lid der Eerste Kamer, de volgende schriftelijke vraag tot den minister van koloniën gericht :

„Volgens berichten, o.a. in de *Amigoe van Curaçao* van 16 April 1921, wordt de uittocht van geneesheeren uit die kolonie beslist verontrustend. Een drietal doctoren verlieten het hoofdeiland en van de andere eilanden zijn bereids geneesheeren vertrokken dan wel voornemens hun werkkring te verlaten.

Is de minister van koloniën daarmee bekend?

En welke maatregelen zijn bereids genomen om in dezen noodtoestand spoedig te voorzien?”

Den 8sten Juni ll. heeft de minister daarop het onderstaande antwoord ingezonden :

„I. Op 30 Maart jl. ontving ik van den gouverneur van Curaçao een telegram, waarin hij dringend uitzending verzocht van twee geneesheeren.

II. Na ontvangst van dit telegram bleek mij, dat bij de geringe bezoldiging, welke aan het ambt is verbonden, geen gegadigden zich zouden aanmelden. Ik verzocht daarom aan den landvoogd mededeeling, welk hooger bedrag mocht worden toegezegd. Ook op het voorgestelde hoogere bedrag hebben zich aanvankelijk geen gegadigden aangemeld.